

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **I.**, bývajúceho v B., zastúpeného JUDr. V., advokátom so sídlom v B., proti žalovanému **O.**, so sídlom v B., **o určenie neplatnosti platobného výmeru**, vedenej na Okresnom súde Bardejov pod sp. zn. 5 C 239/2000, na dovolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 27. marca 2008 sp. zn. 13 Co 11/2008, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovanému nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bardejov uznesením z 22. januára 2008 č.k. 5 C 239/2000-176 žalobcovi (ďalej len žiadateľ) priznal oslobodenie od súdnych poplatkov v rozsahu nad 3 000 Sk. Dôvody rozhodnutia založil na záveroch vyplývajúcich z výsledkov šetrení osobných (rodinných, sociálnych), majetkových a zárobkových (resp. príjmových) pomerov žiadateľa, ktoré odôvodňujú priznanie oslobodenie od súdnych poplatkov sčasti, a to v rozsahu nad 3 000 Sk (§ 138 O.s.p.). Vzal zreteľ, že žiadateľ je ženatý, dôchodca, bývajúcí s manželkou a mladšou dcérou, poberá starobný dôchodok 9 723 Sk mesačne, jeho manželka je poberateľkou starobného dôchodku 9 304 Sk mesačne, je vlastníkom (spoluvlastníkom) nehnuteľností (rozostavaná chata z r. 1976, podiel v pozemkovom spoločenstve, 1, 87 ha rolí, zastavané plochy a nádvoría, trvalé trávnaté porasty, orná pôda, záhrady, lesné pozemky) v katastrálnom území B. zapísaných na LV č. X., LV č. X., LV č. X., v katastrálnom území J. zapísaných na LV č. X., LV č. X. a LV č. X. a v katastrálnom území M. zapísaných na LV č. X..

Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Prešove uznesením z 27. marca 2008 sp. zn. 13 Co 11/2008 napadnuté uznesenie potvrdil a účastníkom nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Preskúmaním veci v odvolacom konaní dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je vecne správne, lebo súd prvého stupňa správne posúdil, že zistené pomery žiadateľa, odôvodňujú priznanie iba čiastočného oslobodenie od súdnych poplatkov (§ 138 O.s.p.).

Uznesenie odvolacieho súdu napadol žalobca dovolaním, v ktorom navrhol, aby dovolací súd zrušil rozhodnutie odvolacieho súdu. Na odôvodnenie svojho mimoriadneho opravného prostriedku uviedol, že priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov sčasti je nezákonné, tendenčné, ktoré bráni rozhodnúť vo veci samej. Súčasne poukázal na to, že za rovnakých podmienok odvolací súd v inom súdnom konaní mu priznal oslobodenie od súdnych poplatkov v celom rozsahu (uznesenie Krajského súdu v Prešove z 30. apríla 2008 sp. zn. 8 Co 33/2008).

Žalovaný sa k dovolaniu písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§236 a nasl. O.s.p.).

Dovolanie možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Dovolateľ v prejednávanej veci napadol dovolaním uznesenie odvolacieho súdu. Dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu je prípustné, ak je napadnuté zmeňujúce uznesenie (§ 239 ods. 1 O.s.p.) alebo potvrdzujúce uznesenie, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239

ods. 2 O.s.p.). Dovoláním napadnuté uznesenie nevykazuje znaky žiadneho z týchto rozhodnutí, procesnú prípustnosť dovolania preto z uvedených ustanovení nemožno vyvodit'.

So zreteľom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 druhá veta O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd zakladajúcich tzv. zmätočnosť, neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal i otázkou, či konanie nie je postihnuté vadami vymenovanými v § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (rozsudku a uzneseniu) odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Treba zdôrazniť, že § 237 O.s.p. nemá žiadne obmedzenia vo výpočte rozhodnutí odvolacieho súdu, ktoré sú spôsobilým predmetom dovolania. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je predmet konania významný, a ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p., možno ním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 239 O.s.p. vylúčené. Podmienky prípustnosti dovolania v zmysle § 237 O.s.p. sú pritom stanovené tak, že právne významné nie je samotné tvrdenie dovolateľa, že k týmto vadám došlo, ale až jednoznačné preukázanie výskytu procesnej vady tejto povahy.

Dovolateľ existenciu procesných väd konania v zmysle § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. netvrdil a procesné vady tejto povahy v dovolacom konaní nevyšli najavo. Prípustnosť dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

Z hľadiska dovolateľovej argumentácie, podľa ktorej považuje rozhodnutie o priznaní čiastočného oslobodenia od súdnych poplatkov za nezákonné a tendenčné (resp. účelové), dovolací súd poznamenáva, že prezentované tvrdenie dovolateľa o nesprávnom právnom posúdení veci v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. je síce relevantným dovolacím dôvodom, samo osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle

§ 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). I keby tvrdenie dovolateľa bolo opodstatnené (dovolací súd ho z uvedeného aspektu neposudzoval), dovolateľom vytýkaná skutočnosť by mohla mať za následok vecnú nesprávnosť napadnutého uznesenia, nezakladala by ale prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p.; pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmaniu, a preto ani zohľadniť vecné nesprávnosti rozhodnutia.

Pokiaľ dovolateľ namieta, že priznanie čiastočného oslobodenia od súdnych poplatkov bráni prejednaniu veci samej, dovolací súd považuje za vhodné uviesť, že poplatková povinnosť je v zásade zákonnou podmienkou úspešného priebehu občianskeho súdneho konania, ktorej splnenie je dispozičným oprávnením poplatníka. Až jej nesplnenie môže mať za následok zastavenie konania o dovolaní (§ 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov). Pretože nie je zrejmé, či a ako poplatník využije svoje dispozičné oprávnenie v súvislosti so splnením poplatkovej povinnosti za podané dovolanie, je predčasné podrobovať dovolaciemu prieskumu ďalší postup súdu, ktorý by bolo možné predvídať len v hypotetickej rovine.

Vzhľadom na vyššie uvedené možno zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolania nemožno vyvodiť ani z ustanovenia § 239 O.s.p. ani z ustanovenia § 237 O.s.p., preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný. So zreteľom na dôvod, pre ktorý bolo potrebné dovolanie odmietnuť, nezaoberal sa dovolací súd vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia.

V dovolacom konaní úspešnému žalovanému vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobcovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd žalovanému nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodal návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy konania (§151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 14. mája 2009

JUDr. Daniela Sučanská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková